

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - leden 2024

Je libo trochu hudby?

Hororová, filmová, muzikálová, rocková, folková hudba - to vše zvládne cimbál!

Přesvědčili jsme se o tom 29. listopadu, kdy k nám zavítalo kvarteto pánů ze Zlína - **cimbálová muzika ŘEVA**.

Basa, klarinet, cimbál a housle nám zahráli nejen lidové písně (např. Beskyde, Beskyde či Čije jste, husličky, čije?), ale se svými nástroji nám představili i hudbu vážnou - v jejich podání jsme vyslechli Smetanovu skladbu Vltava, i veselejší - píseň skupiny Queen nebo Imagine Dragons. Přidala se i zobcová flétna, cimbál zvonil a cinkal muzikálovou Noc na Karlštejně, zazněla také jazzová mafiánská z počítačové hry Mafie v doprovodu klarinetu, objevil se i vizovický Jožin z bažin, zatancovali jsme si vsedě čardáš, naladili se adventně písničkou Rolničky, rolničky.

Poslední skladby doprovodil saxofon. A tu úplně poslední si někteří užili na parketu. Když nemůžeš, tak přidej víc zvedla spoustu z nás ze židlí a v tělocvičně se tančilo a zpívalo.

Samozejmě jsme se během programu dozvěděli i spoustu zajímavostí o cimbálu. Třeba to, že první cimbál vynalezli v Mezopotámii, že má 130 strun, váží zhruba 50 kilogramů, hraje se na něj různými druhy paliček, paličkami dřevěnými s bílým zakončením, některé jsou i na konci obalené vatou, cimbál pak zní měkčeji. Také nám vysvětlili, jaký je rozdíl mezi folkovou a folklorní hudbou. Za správně zodpovězené otázky, za taneček, či zpěv na některé z nás čekaly drobné odměny. Bylo to moc prima!

Ani vloni na nás Mikuláš nezapomněl!

Sportovní okénko

Prosinec se nesl v duchu basketbalu

6. prosince jsme byli přizváni na basketbalový turnaj starších žáků v Šumvaldu. Naše děvčata se prala na palubovce statečně, mezi basketbalovými školami se umístila na krásném 3. místě.

Složení týmu: Monika Majerová, Alžběta Soušková, Sofie Vytásková, Adéla Rubačíková, Anna Novosádová, Iva Talašová, Liliána Berková, Zuzana Houšťavová, Viktorie Plachá, Lucie Ryšavá, Eliška Neumanová. Dalšími účastníky byly týmy ze ZŠ Ruda nad Moravou, ZŠ Uničov a ZŠ Šumvald.

Okrskové kolo v basketbalu dívek

13. prosince zavítala naše děvčata do Velkého Újezdu, kde se konalo Okrskové kolo basketbalu dívek. **A odváží si parádní 1. místo!**

Naši školu reprezentovaly Monika Majerová, Alžběta Soušková, Sofie Vytásková, Adéla Rubačíková, Anna Novosádová, Iva Talašová, Liliána Berková, Zuzana Houšťavová, Viktorie Plachá, Lucie Ryšavá, Eliška Neumanová.

Celkové umístění:

1. místo Velký Týnec
2. místo Velká Bystřice
3. místo Tršice
4. místo Velký Újezd

Své basketbalové zápasy v Šumvaldu a ve Velkém Újezdu zhodnotily Ivča, Adélka, Bety a Anička:

„V Šumvaldu jsme byly poprvé, rozkoukávaly jsme se a sbíraly zkušenosti. Nejvíce se nám dařilo proti týmu z Uničova, vyhrály jsme 36:4.

Nejhrůz se nám hrálo proti Rudě, mají trenéra bývalého basketbalistu, měly hrozně dobrou taktiku. A i když odehrály něco dobře, křičel na ně, ať se zlepší. Bylo na nich vidět, že hru ovládají. Zápas s nimi jsme sice prohrály, ale hrály jsme s nimi vyrovnaně. Ostatní týmy s nimi dopadly mnohem hůř. Třetí místo je hezké, ale ten dort by se šiknul.“

Při povídání o zápase v Újezdě se rozzářily: „V Újezdu se nám hrálo dobře. Tam už to bylo výkonnostně lepší. Nejvyrovnanější zápas byl s Tršicemi. Obtížně se nám hrálo proti Bystřici, jejich hráčky dost faulovaly a my sbíraly body z trestných střelení. Byly dravé, agresivní, ale nedařilo se jim proměňovat šance, měly jich dost. Újezd měl dobrou taktiku, ale ten jsme přehrály nejvíce. Neobešlo se to bez drobných zranění, Bety dostala párkrát do hlavy, nejvíce to odnesl její nos.“

I kluci úspěšně reprezentovali naši školu!

12. prosince se zúčastnili **Okrskového kola basketbalu ve Velkém Újezdu** kluci. Tým ve složení **Šimon Andryšek, Lukáš Židák, Samuel Pavelka, Ondřej Šafránek, Roman Kale, Daniel Adam Svačina, Tobiáš**

Novotný, Šimon Kundrt, Tomáš Janda, Matěj O'Brian, František Kovář, David Kaláb si poradil s týmy ze základních škol z Tršic, Velké Bystřice a Velkého Újezdu a obsadil první místo! Paráda!

A 20. prosince zavítal tým našich starších žáků do Šumvaldu. Soupeři jim byly týmy ze ZŠ Šumvald, ZŠ Pionýrů Uničov, ZŠ U Stadionu Uničov a ZŠ Troubelice. A kluci z Velkého Týnce se vůbec neztratili! Ba právě naopak! Ze Šumvaldu si odváží ocenění nejvyšší, 1. místo! Senzace! Odměnou je nejen diplom a pohár, odměna je i sladká – dort v podobě basketbalového míče. Chutnal prý náramně.

Kluci zápas zhodnotili:

Tobi: „Za mě to určitě mohlo být místy lepší, často jsme propadávali, ale po té půlce jsme si to s naším trenérem řekli a ty chyby jsme pak dál už nedělali. Hodnotím to... Excelentně... Turnaj jsem si užil.“

Romča: „Mně se to líbilo. Zápas byly dobré. Některé dost vyrovnané. Byly jsme lepší.“

Tobi: „Jednoduchý zápas byl proti Uničovu Stadionu, naopak dost nás potrápil Uničov Pionýrů. A taky s Troubelicemi to nebylo tak jednoduché. Toto byly asi dva nejtěžší zápasy. Basket v Šumvaldu byla premiéra. Byly jsme dobrý tým. Pan učitel nás nechal ze začátku, ať si to hrajeme, jak potřebujeme, fungovalo to, akorát potom jsme byli

už trochu unavenější, tak to musel vzít trochu do režie on, a tak nějak to směřovalo k tomu vítězství, no... Nejvíce to střílelo Ondrovi Šafránkovi a Samu Pavelkovi. Na dortu pro vítěze jsme si pochutnali.“

Talk talk Týden s lektorem

Ve snaze nabídnout studentům naší školy více kontaktu s přirozenou angličtinou jsme uspořádali intenzivní kurz tohoto cizího jazyka s rodilým mluvčím z Velké Británie. Konverzační kurz byl určen pro vybrané studenty osmých a devátých ročníků. Účastníků bylo 19. Čekalo je šest vyučovacích hodin denně po dobu jednoho týdne. Lektorem byl Guy Cheetham. Žáci s lektorem společně diskutovali na různá témata výlučně v anglickém jazyce. Mnohým zúčastněným opadl strach z po-

vídání v angličtině, poopravili si výslovnost, rozšířili si slovní zásobu. Na závěr – poslední den kurzu – dostali všichni žáci certifikáty o absolvování intenzivního kurzu anglického jazyka. Žáci zhodnotili kurz v tom smyslu, že jim pomohl rozvinout komunikační schopnosti, získat sebejistotu v projevu, povídali si ve dvojicích, skupinách, sdíleli názor s celou skupinou, lektor byl vstřícný, profesionální, zábavný...

27. listopadu – 1. prosince se konal ve škole ve Velkém Týnci jazykový kurz. Byl s rodilým mluvčím z Velké Británie a celý týden jsme se učili jen a jen angličtinu. Přihlášeni byli žáci z osmých a devátých tříd a na kurzu bylo dobře, že jsme se mohli více poznat s lidmi, s kterými se nebavíme. Každý den jsme chodili do učebny se sluchátky (jazyková laboratoř) a jako normální vyučování, začal i náš kurz. První den jsme se s pánem seznámili, Prozradil nám informace o sobě, my jemu také. Udělali jsme to ale hrou. Každý o sobě řekl 4 zajímavé věci a ostatní hádali, která z nich je lež. Každé ráno jsme se rozdělili do skupin a hráli hry na slovní zásobu. Jedna dobrá hra byla, že si každá skupina vylosovala 7 písmen a z nich jsme měli vytvořit co nejvíce slov. Tato hra mě hodně bavila a strávili jsme nad ní tři vyučovací hodiny! Dále jsme hráli hru s židlemi, ať se vymění každý, kdo třeba rád kreslí. Nebo jsme zkoušeli ve trojicích různé rozhovory a musela tam zaznít slova, která jsme našli ve slovnících, a přišla nám neobvyklá. Ve trojicích jsme dělali i reklamu na nějaký produkt a popisovali ho. Pán s námi mluvil jen anglicky a my ho učili pár českých slovíček. Byl moc hodný, byla s ním legrace, a i když jsem toho občas hodně nerozuměla, v průběhu jsem vždy pochopila, co mám dělat. Poslední den jsme dostali certifikáty za absolvování kurzu a rozloučili jsme se s pánem a poděkovali mu. Byl to moc prima kurz, jsem ráda, že se ve škole naskytla taková příležitost!

Doufám, že bude taková možnost přistě zase.

Monika Řezníčková, 8. B

Účastnice kurzu, Bea a Elise Iqbal, pana lektora vyzpovídaly

B: Do you like this school?

G: Yes, I really like this school. The students are kind, and it's a really nice environment.

E: Do you like teaching here?

G: Teaching this group? Yes, it was a fantastic week. You guys are great, and you all speak English very well for your age. There are very nice people here, and it was a really good time.

B: Okay, and do you like our meals?

G: Your lunches?

E: Yes.

G: Yes and no. I like the soups, but the meals may not so great.

B: What was your favourite meal in this school?

G: This week? Probably potatoes and chicken.

E: Do you prefer winter or summer?

G: I think... I prefer winter. I like days like today because I find snow and winter very beautiful. I love winter, and I enjoy skiing and winter sports. Yeah, I probably think winter is my favorite season. I wish we had

more snow in England.

E: **I was there with my aunt two or three years ago, and there was snow.**

G: Really? Yeah, some years we had a lot of snow, that's right.

B: **What is your favourite hobby?**

G: My favorite hobby? I have many hobbies. I like swimming and skiing in

winter, and I read a lot while I also like listening to music and playing sports.

E: **What is your preferred book genre?**

G: It's an interesting question. I like reading fiction and biographies. I hate reading politics because there is a lot of politics around us.

E: **Do you prefer sad songs or happy songs?**

G: Um... I think sad songs are for relaxing, so probably I prefer sad songs, but happy songs are nice too.

B: **What is your favourite language?**

G: My second language is French. I would say I like French...

E: **Thank you for the interview.**

B: **Thank you very much.**

G: You are welcome.

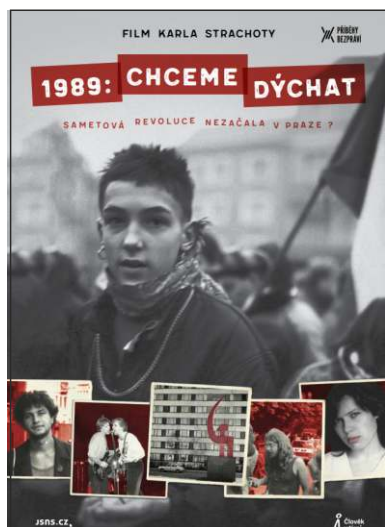
Beáta Spurná, 8. A a Elise Maya Iqbal, 8. B

Jeden svět na školách

Každý rok na stovkách základních a středních škol po celé České republice se koná „měsíc filmu na školách“. Zapojená škola uspořádá projekci filmu s tématem československých dějin a pozve si hosta na pořadovou debatu.

Projekce a následné besedy k tématu se účastnili vybraní žáci 9. tříd. Pamětníkem byl Mirek Zdráhal.

Letošní téma bylo inspirováno novým filmem s názvem **1989: Chceme dýchat**, který se zaměřuje na tzv. závadovou mládež. Ta chce žít svobodně, v souladu se svými ideály. Do jejího života však soustavně zasahuje represivní komunistický režim.

Ve filmu je zachyceno období tzv. normalizace v kdysi krásném lázeňském městě, jemuž se přezdívalo Malá Paříž. Teplice. Toto město je zdevastované, jedná se o průmyslové pohraničí, často jej zahluje hustý smog, v němž není vidět ani na dva metry. A právě zde se odehrává příběh Pavla a Renaty. Snímek je založen na archivních záběrech a dobových materiálech dokumentující tehdejší každodennost. Film vrcholí demonstracemi, které se následně proměnily v politické protesty. Listopadová revoluce začala na severu: lidé chtěli dýchat.

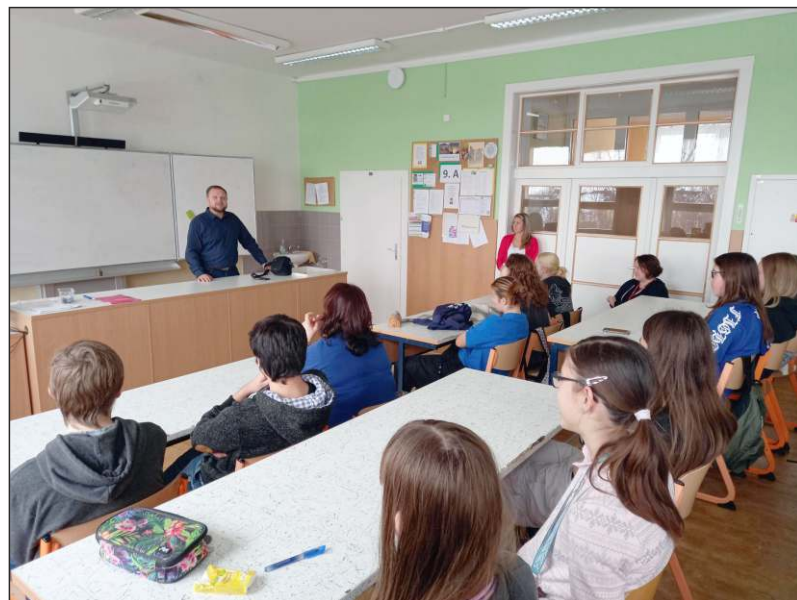
Ráda bych se s vámi podělila o své dojmy z přednášky o komunistické době v Československu, o to, jak na mě přednáška zapůsobila.

Velice mě mile překvapilo, že ten film byl podán očima mladého člověka, který v té době vyrůstal. Já už jsem asi před jedním nebo dvěma lety dokument o tomto tématu, ale ti lidé, co tam o době mluvili, byli hlavně historici.

Také mě překvapilo, jak velký dopad mělo na děti nebo všeobecně na mladé lidi to, zda měli, nebo neměli rodiče ve straně. Věděla jsem, že to v té době asi bylo důležité, ale vůbec jsem netušila, že tak moc. Že to mohlo mít vliv i na to, na jakou školu bych mohla jít nebo jiná omezení pro lidi, co neměli nějakého člena rodiny komunistu.

Také mě znepokojilo, jak vlastně komunistům vůbec nezáleželo na životním prostředí. Víím, že v dnešní době je ovzduší dost znečištěné, ale ty záběry z filmu, to byl úplně jiný level. Nechápu, že se to prostě neřešilo.

Všeobecně podle mě muselo být děsivé žít v téhle době. Nemohla bych říkat, co bych chtěla. Nemohla bych poslouchat hudbu, kterou bych chtěla, dělat, co bych chtěla, nosit oblečení, jaké bych chtěla. Také mě děsí ten strach, co musel být v těch lidech. Jak se museli bát, že je někdo udá kvůli něčemu. Jsem hrozně ráda, jsem vděčná za to, kde a kdy žiji. Že mohu žít ve svobodné zemi a že se nemusím bát, že kdybych řekla nějaký svůj názor, že by mě někdo praš-

til „pendrekem“. Mimochodem bylo velice příjemné překvapení, když ve druhé polovině programu jsme si o tom mohli popovídat s naším panem školníkem. Super bylo, že jelikož tam nebyli všichni žáci devátých tříd, nebyl na besedě někdo, kdo by se tam „híhňal“ a „otravoval“.

Byla to moc fajn beseda.

Jana Ječmenová, 9. A

VÝTVARNÉ OKÉNKO

Práce žáků 6. tříd

SPOLUŽÁCI POD LUPOU

Tentokrát vám přinášíme rozhovor s mladým nadšeným rybářem **Matyášem Brabcem**.

Matyáš je patnáctiletý kluk z Velkého Týnce. Žák deváté třídy. Má rád adrenalinové zážitky. Rád se směje. Tvrdí o sobě, že má docela výbušnou povahu. Baví ho spousta věcí, ale nejvíc... nejvíc rybaření.

Maty, jak dlouho vlastně rybaříš?

Na jaře to budou 3 roky.

Kde nejraději rybaříš?

Lokalit mám oblíbených víc, ale nejraději chytám na pískovnách za Grygovem. Mám tam hezké vzpomínky a taky se mi tam povedlo chytit spoustu parádních úlovků. Je to tam moc fajn a vždy si to užiju.

Co tě na rybaření nejvíc baví?

Nejvíc ten adrenalin, když mám záběr a rybu zdolávám. Taky samozřejmě radost z úlovku a relax v přírodě.

Tři slova, která tě napadnou, když se řekne rybaření.

Method feeder, prut, ryby.

Zkus počítat. Kolik času trávíš týdně, měsíčně, ročně rybařením?

Týdně – 1-3 odpoledne - cca 18h. Měsíčně – cca 54h. Ročně – To záleží na období. Na jaře chodím dost často. Třeba když přijdu ze školy, tak jdu k vodě tak na 4 hodiny. Ryby po zimě začnou hodně sbírat potravu, ale voda je ještě studená, takže jejich aktivita není tak vysoká. V létě trávím u vody vážně spoustu času. Jen co mám volnou chvíli, vyrazím k vodě. Přestože se na podzim ochlazuje, bývám u vody stále dost často. Se strejdou u vody strávíme i několik dní v kuse. Ročně to dá zhruba 350 hodin.

Jak dlouhou dobu trávíš většinou u vody?

Většinou 4-6 hodin.

A máš raději rybníky, jezera nebo řeky?

Rybníky. Víc mi vyhovují vody stojaté než tekoucí.

Rybařil jsi někdy i na moři? V čem je to jiné?

Ano, je to jiné, hlavně co se týče vybavení. Vše je silnější a pevnější. V moři je většina ryb dravá, zatímco u nás je to naopak. I ryby jsou jiné, jejich chování, barvy, stavba těla, jídelníček a síla. Jsou mnohem silnější a i malá rybka se dokáže pořádně rozjet a bojovat jako drak. Když zapráhnete velkou mořskou rybu, většinou vás čeká dlouhý boj bohatý na adrenalin. Mořský rybolov vyžaduje hodně zkušeností a je to nezapomenutelný zážitek.

A chodíš k vodě sám nebo s doprovodem? Co je lepší?

Záleží dost na náladě. Někdy mi společnost dělá kamarád nebo strejda, který je dlouholetý rybář, ale někdy si u vody rád posedím sám.

Řekni, co nejraději děláš, když čekáš na záběr?

Chystám si krmení a nástrahy, koukám se na vodu nebo jen tak sedím a odpocívám.

Je pravda, že při rybolovu musí být úplně ticho?

Úplně ne. Je to myšleno spíš, že by se neměl dělat hluk. Např. dupat, běhat, skákat, ... Ryby totiž vibrace vnímají a plaší je. Mluvit se samozřejmě může, ale křičet a řvát taky není úplně nejlepší.

Dočetla jsem se, že jsou čtyři základní techniky lovu - plavaná, položená, přívlač a muškaření. Jakou techniku preferuješ ty a proč?

Nejraději mám plavanou a položenou. Plavaná je rybaření se splávkem, jedná se o lehký lov zaměřený spíš na menší ryby, ale nezřídka se stane, že zabere větší ryba. Baví mě i položená – feeder. Je to lov kaprovitých ryb ze dna. Kapři totiž nasávají potravu hlavně právě ze dna.

Jaký byl tvůj nejlepší úlovek?

Jeseter 112 cm 8,40 kg, kapr lysec 71 cm, tuňák malý 54 cm.

Zasvěť nás trochu do tajů návnad a nástrah. Jaký je v tom rozdíl? Jaká ne kterou rybu platí?

Návnada, jak už název napovídá, slouží k vnadění. Tedy k lákání ryb na lovné místo. Třeba u feederu se na to používá speciální směs, která ryby láká k háčku. Nástraha se nastražuje – napichuje na háček a je to to, na co se ryba chytí. Sousto, které ryba nasaje i s háčkem. Takový červ, žížala, rohlík nebo kukuřice, to jsou nástrahy, které fungují snad na každou rybu. Na kapry se často používá boilies. To jsou kuličky z těsta, které se napaří a následně vysuší. Díky jejich tvrdosti se o ně nezajímají menší ryby a používají je rybáři, kteří cílí na větší ryby a nechtějí, aby je otravovala drobtina.

Vyrábíš si návnady sám?

Občas ano. Vyrábím si třeba těsta, dělám kvašenou kukuřici, která svým ohromným smradem ryby neodpuzeje, ale naopak láká. Na zahradě si vykopu žížaly nebo si napařím rohlíky a pomocí kleštiček si z nich dělám kuličky, se kterými pak už jen šup na háček a do vody.

Kdo tě to naučil?

Rybářský kroužek a strejda.

Rybáři mají svou vlastní hantýrku. Ovládáš ji? Prozrad' nám nějaká rybářská slůvka.

Např. cejnu velkému se říká lopaťák, protože je to vysoká a placatá ryba, kte-

© 4x archiv Matyáše Brabce

rá svým tělem připomíná lopatu. Štika se říká kudla. Králem vody je sumec velký. Pípák nebo policajt, se přezdíva elektronický hlásič záběru. Rybářský potěr jsou začátečníci.

Mají rybáři nějaký svůj vlastní pozdrav?

Petrův zdar. Protože svatý Petr je patron rybářů.

Maty, účastníš se taky rybářských závodů?

Ano, je to fajn a mám z toho dost zkušeností.

Kolik závodů se případně ročně účastníš? Jaký byl tvůj největší úspěch?

Většinou tak 3x za rok. Nejlepší umístění se mi povedlo 3. místo z cca 40 rybářů.

Abys mohl v Česku legálně rybařit, musíš mít platný rybářský lístek. Co to obnáší? Musíš složit nějaké zkoušky?

Ano, musím poznat druhy ryb, vědět kdy jsou hájené, nejmenší lovnou míru. Ajiná pravidla ohledně lovu ryb.

Vyjmenuj základní vybavu rybáře, jako jsi ty.

Základní vybava je: samozřejmě prut, naviják, vlasec, háčky, splávek, nástraha + podběrák, metr, vyprošťovač háčků.

Stává se ti, že tě kontroluje porybný?

Moc často ne, ale 2x se mi to stalo.

Kolik máš prutů a jaké?

5 – 2 obyčejné, 1 feederový, jeden kaprařský, 1 prut na mořský rybolov. Mám v plánu si časem koupit ještě jeden feederový a jeden kaprařský k navijáku,

který jsem vyhrál.

Za kolik peněz se dá pořídit nějaký parádní prut?

To je různé. Záleží na co a jak moc kvalitní, ale nějaký lepší stojí tak 1 000 Kč a ty lepší, u těch je cena vysoká.

Jaká je tvá nejoblíbenější ryba?

Amur bílý

Vím, že spousta rybářů ryby chytá, ale nechutnají jim. Jak to máš ty?

Ryby jím, ale ne ty co chytím. Většinu lidí to překvapuje, ale já praktikuji metodu „chytě a pusť“.

A co na Štědrý den?

Na Štědrý den kapra máme, ale ne ode mě. Asi si řeknete, že to nedává smysl, že ten kapr, kterého jíme je stejně z rybníku. To sice ano, ale z výlovu – ty jsou na to určeny

Jak si myslíš, že se budeš rybaření věnovat? Máš nějaké cíle?

Celý život. Moc rád bych si znovu zachytil na moři. Chtěl bych vytáhnout mořské obry, třeba i menšího žraloka. Teď si chci začít trochu více věnovat lovu dravců a doufám, že se bude dařit. Chci si to hlavně užít a mít zážitky na celý život. Třeba jak jsem lezl do vody pro štika zamotanou v rákosí. Nezapomenutelné pro mě bylo i chytání ve vlnách. Super zážitek bylo zdolávání silného jesetera a tuňáka.

Máš nějaké další záliby? Co tě baví? Jak rád trávíš volný čas?

Rád skáču na kole a dělám bojový sport.

Děkujeme, Maty, za rozhovor a přejeme spoustu nejen rybářských úspěchů.

